

hensyn, der kan føre til at nægte anticiperet bevisførelse, udgå.

Udvalget finder ikke, at ét eller flere af de *praktiske modhensyn* kan udgå. Disse hensyn angår dels de praktiske muligheder for overhovedet med mening at gennemføre en anticiperet bevisførelse, dels behovet for at undgå, at bevisførelsen kommer til at bevirke en væsentlig forlængelse af efterforskningsfasen og dermed af varetægtsfængslingen.

Derimod finder Strafferetsplejeudvalget ikke, at de *retsplejemæssige* modhensyn bør opretholdes.

For det første vil den, der afhøres under domsforhandlingen i en straffesag, stort set altid forud være afhørt af politiet. Det er derfor for så vidt ikke muligt at opnå en egentligt umiddelbar reaktion på et stillet spørgsmål ved at afslå en anticiperet bevisførelse.

For det andet er den gældende regel om anticiperet bevisførelse med henblik på ophævelse af isolation ikke udtryk for en egentlig undtagelse fra bevisumiddelbarhedsprincippet. Således skal en person – hvad enten der er tale om en tiltalt, en medsigtet eller et vidne – også afgive forklaring for den dømmende ret under domsforhandlingen efter reglerne herom i retsplejeloven. Den protokollerede forklaring fra den anticiperede bevisførelse vil efter retsplejelovens § 877, stk. 2, nr. 2 og 3, i en række tilfælde kunne benyttes under domsforhandlingen, navnlig ved såkaldt forehold. Dette forhold ændrer imidlertid ikke ved, at den pågældende skal afhøres på normal måde under domsforhandlingen. Lægdommerne vil således høre den samme bevisførelse som den eller de juridiske dommere. Formålet med anticiperet bevisførelse efter § 747, sidste pkt., er således ikke at erstatte bevisførelse ved domsforhandlingen, men derimod at foretage en bevissikring.

For det tredje finder udvalget, at hensynet til at opnå en begrænsning i anvendelsen af isolation efter en nutidig betragtning i meget vid udstrækning bør tillægges helt afgørende vægt. Bl.a. på den baggrund anser udvalget det for mere nærliggende at foretage en nødvendig bevissikring gennem indenretlig afhøring med de retsgarantier, som dét indebærer, end gennem fortsat isolation med en betydelig belastning af sigtede til følge.

Udvalget foreslår på den baggrund, at § 747 ændres, således at anticiperet bevisførelse med henblik på ophævelse af isolation kan og bør ske, medmindre væsentlige praktiske hensyn taler imod.

Som hidtil forudsættes det, at sigtedes forsvarer er til stede under den anticiperede bevisførelse, mens forsvarerne for eventuelle medsigtede alene tilvarsles til retsmødet.

Det er efter udvalgets opfattelse væsentligt for at opnå formålet med bestemmelsen, at retsmøde til foretagelse af anticiperet bevisførelse finder sted hurtigt. På den baggrund foreslår udvalget, at retsmødet skal afholdes snarest og så vidt muligt inden 2 uger fra rettens modtagelse af anmodningen. Bestemmelsen indebærer bl.a., at det vil påhvile også anklagemyndigheden og den sigtedes forsvarer at medvirke til, at retsmødet kan afholdes inden for den nævnte frist.

Der henvises til betænkningens side 136-140.

7.3. Justitsministeriets overvejelser

Under høringen over Strafferetsplejeudvalgets betænkning har Landsforeningen af Beskikkede Advokater anført, at foreningen ikke kan støtte den foreslåede udvidelse af adgangen til at foranstalte § 747-forhør. Det skyldes, at der i praksis har været eksempler på, at politiet har ladet en sigtets forklaring bevisfiksere i et indenretligt forhør for efterfølgende at bruge den afgivne forklaring under domsforhandling med andre tiltalte. Endvidere kan § 747-forhør medføre en skævvridning af processen, idet det ikke bliver de forklaringer, der afgives under selve domsforhandlingen, der danner grundlag for en domfældelse af tiltalte, men derimod de tidligere bevisfikserede forklaringer. Endelig har foreningen anført, at medsigtede – sådan som § 747-forhør praktiseres for øjeblikket – normalt ikke har adgang til at overvære afhøringen, enten fordi de medsigtedes forsvarer er bundet af pålæg om ikke at drøfte bevistemaet med klienten, eller fordi § 747-forhør ikke berammes efter forudgående aftale med de medsigtedes forsvarere.

Politidirektøren i København har om udvalgets forslag bl.a. anført, at de nedsættelser af overgrænserne for isolation, som udvalget har foreslået, vil stille ganske store krav ikke blot til politiets ressourceanvendelse i forbindelse med en rimelig afvikling af § 747-forhør, men også til retternes og forsvarernes medvirken til berammelse af sådanne retsmøder.

Justitsministeriet er enig med Strafferetsplejeudvalget i, at hensynet til at begrænse anvendelsen af varetægtsfængsling i isolation må tillægges meget stor vægt, og ministeriet kan derfor af de grunde, som udvalget har anført, tiltræde, at den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 747 bør ændres, således at anticiperet bevisførelse med henblik på ophævelse af isolation kan og bør ske, medmindre væsentlige praktiske hensyn taler imod.

Med hensyn til det af Landsforeningen af Beskikkede Advokater anførte skal Justitsministeriet understrege, at hverken den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 747, sidste pkt., eller den foreslåede ændring